

Handlingsplan for forskning ved LLE 2016-2022

Nye tiltak / auka fokus

- Vitskaplege tilsette skal levera årlege forskingsplanar, blant anna med rullerande plan for publisering. Planane må følgjast opp i medarbeidersamtaler
- Frikjøp frå undervisning i inntil 2 månader for forskarar som forpliktar seg til å fremja søknader om eksterne prosjektmidlar i forkant av aktuell søknadsfrist
- Klarare kriterium for kva funksjon og struktur forskargrupper/prosjektgrupper skal ha

0. Innleiing

I «Strategisk plan 2016 -2022», som Instituttrådet ved LLE vedtok 21. januar 2017, er det eit hovudmål at forskning av høg kvalitet skal oppretthaldast og vidareutviklast. FFU vart bedd om å følgje opp strategien ved å utarbeida ein handlingsplan. Under behandlinga av saka 28. mars 2017 peika FFU på at det i dette arbeidet vil vera særleg aktuelt å vurdera:

- Forskargruppene sin struktur og funksjon
- Forskargruppene sitt tilbud til ph.d.-kandidatane. (Arbeidsgruppa har også sett på postdoktorane sin situasjon)
- Tiltak som kan bidra til at instituttet får fleire eksternfinansierte forskingsprosjekt
- Innføring av individuelle forskingsplanar

Etter møtet i FFU 14. juni ble følgjande arbeidsgruppe oppnemnd for å utarbeida eit utkast til handlingsplan for forskinga ved LLE:

Jens Eike Schnall, førsteamanuensis, norrøn filologi, leiar
Gjert Kristoffersen, professor, nordisk språkvitenskap
Åslaug Ommundsen, professor, mellomalderlatin
Sigrid Lien, professor, kunsthistorie
Synne Ytre Arne, stipendiat, litteraturvitenskap
Håvard Peersen, forskingsrådgjevar, sekretær

Arbeidsgruppeleiaren inviterte til innspel med ein epost til dei vitskapleg tilsette den 11. oktober 2017, og det kom innspel frå Odd Einar Haugen, Koenraad de Smedt og Ivar Utne. Stipendiatane skreiv eit dokument som mest gjald arbeidet med ein handlingsplan for forskarutdanninga, men den inneholdt òg aspekt som vedkjem handlingsplanen for forskning. I tillegg sendte Helen Leslie-Jacobsen og Eike Schnall innspel angående tilrettelegging for postdoktorar. Alle innspela vart vurdert i arbeidsgruppa sine diskusjonar. Dei ulike innspilla blir lagt ved dette dokumentet.

Gruppa har hatt i alt 5 møte, 12. september, 27. september, 17. oktober og 27. november 2017 og 28. mai 2018.

1. Klarare struktur og funksjon for forskargruppene

Per i dag er det ulike namn for gruppene ved UiB-HF (t.d. *forskargruppe* (LLE), *forskningsgruppe* (AHKR)), i tillegg blir *prosjektgruppe* og *referansegruppe* brukt. Det blir stilt få krav til forskargruppene ved LLE, berre at gruppa må ha minst to medlemar, og gruppa må ha ei nettside.

Arbeidsgruppa foreslår difor følgjande omgrepsmessige differensiering:

- *Forskargrupper* er å forstå som grupper som spring ut av ei gruppe forskarar sitt felles engasjement i eit fagfelt (kan vera tverrfagleg) eller ein disiplin. Aktiviteten i desse gruppene kan spenna frå work-in-progress-diskusjonar til seminar kring bøker/tekstar, gjesteføredrag, ekskursjonar o.a.
- *Prosjektgrupper* er å forstå som grupper som arbeider i eit felles forskingsprosjekt med eit avgrensa tidsperspektiv kring felles materiale og felles problemstillingar – og ofte med ekstern finansiering eller med eit mål om å søke ekstern finansiering.

Arbeidsgruppa foreslår følgjande tiltak:

- 1) LLE innfører ei differensiering mellom forskar- og prosjektgrupper, og brukar den systematisk, også med tanke på framtidige evalueringar.
- 2) LLE brukar termen **forskargruppe** for ei breiare gruppe som samlar eit fagmiljø eller ei tverrfagleg gruppe (formål: miljøbygging, program for fagleg aktivitet, utvikling av prosjektidear og ev. søknader, fagleg rom og forum for stipendiatane, møteplass for forskingsbasert undervisning), og som har eit langsiktig tidsperspektiv.
- 3) LLE brukar termen **prosjektgruppe** for ei tematisk spissa gruppe med felles prosjekt og fokus på å realisera tidsavgrensa og klart definerte prosjektmål, som oftast med ekstern finansiering.
- 4) Leiinga ved LLE klargjer meir presise rammer med tanke på krav til deltakarar og aktivitet. Arbeidsgruppa er kjend med at fakultetet i nær framtid vil gjera ein evaluering av forskargruppestrukturen ved fakultetet.
- 5) Forskar-/prosjektgruppene skal vera den primære kontaktarenaen for ph.d.-stipendiatane med fagmiljøet.

2. Fleire søknader om eksternfinansierte forskingsprosjekt

Den eksternfinansierte prosjektverksemda ved LLE, også kalla Bidrags- og oppdragsaktivitet (BOA), femner om forskning finansiert av Bergens forskningsstiftelse, NFR, EU og andre institusjonar.

- BOA-prosjekta tel med i grunnlaget for den resultatbaserte delen av budsjetttildelinga frå Kunnskapsdepartementet
- BOA-prosjekta tilfører instituttet ressursar i form av driftsmidlar og stipendiat- og postdoktorstillingar
- BOA-prosjekta bidrar til at forskarar frå LLE kjem med i tverrfaglege nasjonale og internasjonale nettverk

Arbeidsgruppa foreslår følgjande tiltak (fleire av desse blir praktisert allereie i dag, men er likevel tatt med her av omsyn til samanhengen):

- 1) Forskingsadministrasjonen held i samarbeid med forskingsleiar dei vitskapleg tilsette jamnleg orientert om eksisterande moglegheiter for eksternfinansiering av prosjekt. Samstundes er det viktig at dei tilsette sjølve følgjer med, t.d. gjennom å abonnera på [NFRs nyhendeteneste](#)
- 2) Instituttleiinga har saman med dei einskilde fagmiljøa ansvar for å stimulere tilsette i vitskaplege stillingar til å søkja om eksternfinansierte prosjekt og for å leggja best mogleg til rette for søknadsskrivinga. Dette gjeld også yngre forskarar – inkl. ph.d.-stipendiatar som nærmer seg disputas – som er i posisjon til å søkja på utlysingar spesielt retta mot unge talent
  - a. Fast vitskapleg tilsette som med utgangspunkt i dette forpliktar seg til å sende inn søknad om prosjektfinansiering ved første relevante søknadsfrist utlyst av t.d. NFR eller ERC, bør i den grad instituttøkonomien tillet det, få fri frå undervisning i eit omfang som tilsvarer inntil to månader normal undervisning
  - b. Som del av støtte bør instituttet vurdere å løyva driftsmidlar til t.d. bevertning ved arbeidsmøte, reiser for å organisere samarbeid med kollegaer ved andre institusjonar etc. Slike løyvingar må baserast på eit grunngeve budsjett frå søkjaren
  - c. Vidare bør instituttet som del av ei slik støtte i samarbeid med fagmiljøet halda fram med å organisera seminar i forkant av fristen med gjennomgang av prosjekt- og søknadsutkast i form av innspel frå kollegaer og eksterne lesarar
- 3) LLE legg til rette for at fast tilsette forskarar med kort fartstid får tildelt birettleiaransvar for ph.d.-kandidatar, slik at dei kan innfri dei krava om rettletarferfaring som no blir stilt til søkjarar på større eksternfinansierte prosjekt.
- 4) Tilslag på søknader om eksterne prosjektmidlar føreset ofte at ein er med i internasjonale forskarnettverk. LLE må bidra til danning av slike nettverk gjennom støtte til konferansedeltaking, forskingsopphald i utlandet, gjesteførelingar med meir.
- 5) Fleire av desse tiltaka er kostnadskevande. Instituttrådet må under budsjettbehandlinga kvart år diskutere korleis det kan setjast av tilstrekkeleg med midlar til dei. Støtteordningar på fakultets- og institusjonsnivå må brukast aktivt.

3. Auka publisering

«Tellekantsystemet» er meint å vera eit mål for vitskapleg publisering på *institusjonsnivå*. På grunnlag av forskarane sine registreringar i Cristin gir NSD i april kvart år ut statistikk over vitskapleg publisering, det vil seia oppnådde publikasjonspoeng for alle institusjonane i universitets- og høgskulesektoren, brote ned på institutt- og avdelingsnivå.

Tabellen nedanfor viser poenga for LLE for perioden 2011 – 2016, samanlikna med UiB og HF. Som følgje av ei endring av poengberekninga som vart gjennomført i 2015, som premierer internasjonale samforfattarskap og som førte til fleire publikasjonspoeng for UiB samla, gjekk LLE sin del av UiB sine samla poeng ned frå 6 % for perioden 2011 – 2014, til 3 % i 2015 og 4 % i 2016.

I 2015 vart det registrert 80 poeng for LLE. 2016 ga eit langt betre resultat. Då oppnådde LLE sine forskarar 124 poeng, som utgjorde nær ein tredjedel av HF sitt samla resultat. Delen av publikasjonar på nivå 2 ved LLE var 18 % i 2016, og 10 % i 2015.

Publikasjonspoeng for LLE, HF og UiB 2011 - 2016

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
LLE	130	104	122	101	80	124
HF samla	434	393	474	374	442	392
UiB samla	1945	2036	2048	1956	3058	3223
LLE sin del av HF	30 %	26 %	26 %	27 %	18 %	32 %
LLE sin del av UIB	7 %	5 %	6 %	5 %	3 %	4 %

Korkje NSD eller Cristin gir ut tal for enkeltpersonar. Men Cristin gir oss tilgang til rådata, og ved hjelp av dette materialet utarbeider instituttet oversikter som viser poengfordelinga mellom instituttet sine tilsette, og mellom instituttet sine fagområde.

Dette materialet viser at mellombels tilsette på prosjekt (stipendiatar og særleg postdoktorar) bidreg med publikasjonar som utløyser publikasjonspoeng. Det same kan seiast om emeriti som fortsatt forskar aktivt. I oversikta nedanfor er berre fast tilsette i vitskaplege stillingar ved LLE tekne med, i alt 51 personar. Det er av ulike grunnar vanskeleg å gje eit nøyaktig og rettferdig estimat for poeng per tilsett over tid, men det er til ein viss grad teke omsyn til startdato for forskarar som har begynt nyleg, og til sjukemeldingsperiodar for forskarar med sjukemeldingar over lang tid. Sjølv om det ikkje er mogleg å gje eit millimeterpresist uttrykk for den einskilde forskaren si publiseringsevne, skulle oversikta gje ein peikepinn på korleis det står til.

Gjennomsnittlege poeng pr. år for fast tilsette LLE-forskarar for perioden 2012–2016

Poengintervall	0–0,49	0,5–0,99	1,0–1,99	2,0–3,99	4 +
Tall personer	19	8	11	10	3
Prosent	39 %	16 %	22 %	20 %	6 %

44 % av ein vitskapleg tilsett si arbeidstid skal brukast til forskning, og dette må sjåast på ikkje berre som ein rett, men òg som ei plikt. Spørsmålet er kva som vil vera eit rimeleg resultatmål for den einskilde si publiseringsevne, målt i publiseringspoeng. Etter den såkalla «Fagerbergmodellen» vart det i si tid gjeve kr. 20 000 i personlege belønningssmidde til forskarar ved UiB som hadde oppnådd 1 poeng i snitt i løpet av sist gjeldande tre-års periode. Arbeidsgruppa foreslår at resultatmålet for kvar forskar i tråd med dette vert sett til 1 poeng i snitt over dei siste fem åra.

Om vi tar utgangspunkt i dette som eit rimeleg mål, er det urovekkjande at så mykje som 55 % av dei fast tilsette ikkje når opp til dette i snitt over ein periode på fem år. Det kan likevel vere fleire grunnar til dette, t.d.:

- Skeiv arbeidsbelastning, der oppgåver som undervisning, administrasjon og verv stel av forskningstida
- Forskingstida vert brukt på relevante publikasjonar som ikkje gir utteljing, til dømes lærebøker
- Utfordringar innanfor fagområde der forskarane tilrettelegg for andre si forskning, t.d. gjennom redaksjonsansvar og bygging av forskingsinfrastruktur, slik at dei sjølve ikkje får publisert forskingsresultat i teljande kanalar
- Konflikter i fagmiljøet
- Manglande motivasjon og tru på egne evner som forskar
- Helsemessige forhold.

Arbeidsgruppa foreslår følgjande tiltak:

- (1) Med utgangspunkt i arbeidstidsrekneskapane for kvar einskild, arbeider LLE vidare med å sikra at alle vitenskapleg tilsette over tid blir sikra 44 % av arbeidstida til forskingsrelatert arbeid, inkludert eiga forskning.
- (2) LLE innfører ei ordning der alle vitenskapleg tilsette kvart år leverer ein kort forskingsplan til instituttet. Instituttleiar prioriterer medarbeidarsamtaler med dei som ikkje har oppnådd minimumstalet for publikasjonspoeng, der det vert diskutert kva instituttet og kva forskaren kan bidra med for å auka publiseringa.
- (3) Instituttleiinga fastset og kunngrjer det forventa minimumsomfanget av publisering for dei tilsette ved instituttet. Utvalet gjer framlegg om at dette blir sett til eitt publikasjonspoeng i snitt per år dei fem føregåande åra.
- (4) Når driftsmidlar skal fordelast, det vere seg i budsjettsamheng eller ved tildeling etter søknad, skal dei som publiserer på eit nivå på eller over minimumsnivået føreslått i pkt. 3 prioriterast, så sant det ikkje er gode grunnar til alternativ prioritering.
- (5) LLE oppmodar til internasjonal sampublisering. Sampublisering vil bidra til kvalitativt betre forskning, og vil fremja internasjonalt samarbeid.

4. Internasjonalisering

Internasjonalisering er eit overordna strategisk mål for UiB, for HF og for LLE. LLE skal leggja til rette for ansattmobilitet på alle nivå og for rekruttering av og samarbeid med internasjonale forskarar, forskning innfor internasjonale prosjektkonsortium og publisering gjennom internasjonalt renommerte publikasjonskanalar. Tiltak som er viktig i denne samanhengen er nemnd andre stader i dette dokumentet, t.d. at LLE vil fremja deltaking på internasjonale konferansar, forskingsopphald i utlandet, gjesteførelesingar, internasjonal sampublisering, fokus på BOA-prosjekt etc. Instituttet må setja av midlar i budsjettet til denne typen tiltak.

5. Situasjonen for stipendiatar og postdoktorar

Stipendiatar og postdoktorar er ein viktig ressurs for instituttet, både på grunn av forskinga deira og innsatsen dei legg ned i form av pliktarbeid. LLE skal leggja til rette for at dei vert ivareteitt på best mogeleg måte. Situasjonen for stipendiatane er omtalt i eit eige plandokument. Situasjonen for postdoktorane er gjort greie for i eit eige vedlegg til denne planen.

Vedlegg 1.

Strategisk plan for LLE 2016 – 2022.

Vedteken av instituttrådet 26.01.2017

Den strategiske planen for LLE er forankra i den strategiske planen for Det humanistiske fakultet 2016–2022 og gjeld perioden til og med 2022.

I Kva er LLE i 2016?

LLE er eit institutt med mange fag og program. Fagporteføljen består av allmenn litteraturvitskap, digital kultur, klassiske fag, kunsthistorie, lingvistiske fag, nordisk språk og litteratur og teatervitskap. Korleis litteratur, språk og estetikk skaper og blir skapt av kultur, historie, samfunn og identitet, er viktige spørsmål for studentar og forskarar på instituttet.

Den strategiske planen for Det humanistiske fakultet set opp fire overordna mål:

1) kvalitet i forskning, kunstnarleg utviklingsarbeid og utdanning, 2) tverrfagleg forskning og utdanning, 3) internasjonalisering og 4) synlegheit og deltaking i samfunnet.

Instituttet deler og er forplikta på desse måla og dei sentrale kjerneverdiane for fakultetet:

Forskinga ved fakultetet skal vere fagleg autonom, grundig, ærleg og kritisk open. Faga ved fakultetet skal ta ansvar for og bidra til at forskinga ved universitetet held høg etisk standard og syner tydeleg samfunnsansvar.

II LLE fremmar internasjonalisering

Internasjonalisering er ein integrert del av all verksemd ved LLE. Forsking og utdanning ved LLE har ein internasjonal profil i alle ledd. Internasjonal kontakt gjennom rekruttering av internasjonale studentar, kandidatar og vitskapleg tilsette, og utveksling av studentar, tilsette og samarbeidspartnarar, er avgjerande for studium og forskning på litteratur, språk og estetikk på alle nivå. Anten det blir studert ut frå litterære, estetiske eller lingvistiske innfallsvinklar, er norsk språk, internasjonal språkkompetanse og parallellspråklege tilnærmingar viktige tema for LLE i forskning, utdanning og formidling. LLE tar ansvar for å stimulere til språkpolitisk debatt og drive ein språkpolitisk praksis som er i samsvar med den offisielle norske språkpolitikken for universitets- og høgskulesektoren.

III Hovudutfordringar og overordna intensjonar

LLE vil gjennomføre undervisning, forskning, forskarutdanning og formidling av høg internasjonal kvalitet.

LLE vil ta vare på den faglege breidda og kombinere fagleg styrke med tverrfaglege samarbeidsformer.

LLE vil kommunisere dei faglege aktivitetane i fruktbart samarbeid med samfunnet gjennom formidling og anna utoverretta arbeid.

LLEs ulike fagmiljø vil vere sentrale møteplassar for å utvikle godt arbeidsmiljø, gode relasjonar mellom studentar og tilsette og dermed eit godt læringsmiljø.

LLE vil verne om forskningstida for dei vitenskapleg tilsette.

LLE vil arbeide for å sikre studieprogram og faggrupper ei forsvarleg bemanning.

LLE vil ta eit heilskapleg ansvar for forvaltning av fagporteføljen for å sikre det faglege mangfaldet ved instituttet.

Med basis i grunnforskinga ved instituttet vil LLE skape ein kultur for prosjektutvikling og prosjektinnhenting frå eksterne kjelder.

LLE vil halde fram med å tilby ei forskarutdanning av høg kvalitet som sikrar kandidatane fagleg utvikling.

LLE vil systematisk synleggjere arbeidslivsrelevansen av utdanningane ved instituttet frå bachelorgrad til doktorgrad.

LLE vil kontinuerleg vidareutvikle ein styringsstruktur som fremmar deltaking og medverknad på tvers av fag- og stillingsgrenser.

IV Konkrete mål

a) Forsking

Mål: oppretthalde og vidareutvikle forskning av høg kvalitet

LLE legg til rette for at både enkeltforskarar og grupper av forskarar kan utvikle gode forskingsprosjekt som det er mogeleg å gjennomføre innanfor ei planlagd tidsramme.

Forskargruppene ved LLE har ei formålstenleg organisering og ein sentral status i prosjektinnhenting og prosjektgjennomføring. Instituttet oppmuntrar til tverrfagleg forskingssamarbeid.

LLEs vitenskapleg tilsette prioriterer publisering i godkjende kanalar nasjonalt og internasjonalt og har ein plan for forskning og publisering.

Forskningspubliseringa ved instituttet har høg fagleg kvalitet. Open tilgang og publisering i akkrediterte kanalar er viktige verkemiddel for å nå dette målet.

LLE samarbeider med Universitetsbiblioteket, fakultetet og andre avdelingar om utvikling og forvaltning av forskingsressursar og annan infrastruktur i lys av fakultetets arkiv- og samlingsstrategi. Fagmiljøa ved LLE er ei fagleg drivkraft i utviklinga av desse ressursane.

LLE støttar internasjonalt forskingssamarbeid, forskingsopphald i utlandet og mottak av internasjonale gjesteforskarar.

b) Forskarutdanning

Mål: tilby forskarutdanning på høgt internasjonalt nivå som sikrar kandidatane akademisk utvikling og gjennomføring på normert tid

LLE tilbyr eit attraktivt forskarutdanningsmiljø både for nasjonale og internasjonale forskarrekruttar.

LLE kvalifiserer kandidatar til forskarutdanninga gjennom mastergraden og motiverer dei beste studentane til å halde fram med ein doktorgrad.

Ph.d.-kandidatane får tilbod om god fagleg og sosial integrasjon, både når det gjeld opplæringsdelen og arbeidet med avhandlinga, gjennom tett samarbeid mellom rettleiar, forskargrupper og forskarskulane ved instituttet.

Instituttet oppmuntrar til, og hjelper til med å organisere, lengre utanlandsopphald for ph.d.-kandidatane. Kandidatane får også hjelp til å etablere annan kontakt med internasjonale forskingsmiljø.

Alle ph.d.-kandidatar får tilbod om minst éin hovudrettleiar og minst éin siderettleiar. Rettleiarane får tilbod om tilrettelagd opplæring.

Vedlegg 2:

Tilrettelegging for postdoktorar

LLE sikrar ei god fagleg-sosial integrering av postdoktorane ved instituttet og tilbyr gode rammer for karrierebygging og vitskapleg utfolding.

Rekruttering

LLE arbeider for å rekruttera toppsjikta av unge forskarar til sine postdoktorstillingar. LLE aukar innrekruttering av eksternfinansierte postdoktorar.

Tiltak:

(1) LLE gjør postdoktor-utlysingane kjende via nasjonale og internasjonale nettverk og informasjonskanalar.

(2) LLE oppmodar fagmiljøa og enkeltforskarar til å drive aktiv og målretta rekruttering av eksternfinansierte postdoktorar via institusjonelle og personlege nettverk (MSCA, Humboldt, etc.).

Karrierebygging

LLE legg til rette for individuelle karriereutviklingsprogram.

Tiltak:

(1) LLE sørger for ei avklaring av forskings- og karrieremål og at postdoktorane får råd om karriereplanlegging, publikasjonsstrategi og tidsplanlegging.

(2) LLE går inn for ei mentorordning for postdoktorar, dvs. ein erfaren forskar vert mentor for dei.

(3) LLE kartlegg kva som vil vera passande støtteinstrument for den vidare karrierebygginga (t.d. ikkje-obligatoriske workshops, både for dei fast tilsette og postdoktorane, ein postdok-dag etc.).

(4) LLE har fokus på kva framtidige arbeidsgjevarar sannsynlegvis vil forventa av ein ferdig postdok og formidlar dette i medarbeidarsamtaler.

Pliktarbeid: undervisning, formidling, rettleiing

LLE ser postdoktorane som ein viktig ressurs. Pliktarbeidet vert følgt opp, og det vert sikra at instituttet sine interesser og ansvar er ivaretatt.

Tiltak:

(1) LLE skapar klarheit om omfang av undervisning og andre typar pliktarbeid og om hierarki, dvs. kven som kan disponera over pliktarbeidet.

(2) LLE etablerer eit administrativt system for pliktarbeid til postdoktorane (timerekneskap, administrativ forankring).

(3) Postdoktorane får delta på kurs som elles er opne for gruppe A.

(4) LLE støtter postdoktorane i konferanse- og workshop-organisasjon. Dei kan føra slike aktiviteter som pliktarbeid.

(5) LLE støtter postdoktorane i formidlingsverksemd som òg kan førast som pliktarbeid.

(6) LLE involverer postdoktorane i rettleiing, både masterrettleiing og bidrag til ph.d.-rettleiing. Begge delar har relevans for CVen og dermed for karrierebygging.

Søknader / eksternfinansierte følgeprosjekt:

LLE støtter postdoktorane i å utvikla gode søknader for neste karrieresteg (t.d. EU-, BFS- og NFR-søknader). LLE oppmodar om at postdoktorane går tidleg i gang med prosjektbygginga til følgjeprojektet.

(1) LLE utviklar eit støtteapparat som kan sikra postdoktorane sjølvstende i å utvikla følgjeprojekt.

(2) LLE sørger for betre sentral informasjon om aktuelle utlysingar og for informasjonsdeling ifm. prosjektbygging og søknadsskriving.

(3) LLE går inn for oppretting av eit *career office* (SiB-bygget) for postdoktorar (og ph.d.-stipendiatar)

Forskning og publisering

Postdoktorane er sjølvstendige når det gjeld å strukturera eige prosjekt og å etablere nettverk. Internt er det viktig med tilknytning til ei aktiv forskargruppe / prosjektgruppe. Eksterne nettverk er støttande på mange vis, og sentrale for forskning og publisering. Driftsmiddel er viktige for å realisera prosjekta. Instituttet må støtta og fremja postdoktorane si forskning og publisering.

Tiltak:

(1) LLE hjelper med å identifisera og velja (poenggjevande) vitskaplege tidskrift og forlag til publisering.

(2) LLE legg til rette for publisering av forskingsresultat under postdoktorperioden.

(3) LLE gjer postdoktorane merksame på at dei har rett til å søkja på internt utlyste forskingsmiddel ved behov.

Administrasjon:

Tiltak:

(1) LLE utviklar ei sjekklister for oppstarten til postdoktorperioden (rom, datamaskin)

(2) LLE gjer postdoktorane kjende med instituttet sine prosessar og presenterer dei for den samla staben inkl. administrasjonen.

(3) Postdoktorar vert støtta via medarbeidarsamtaler. Dei får feedback, offisiell anerkjenning, støtte og oppmuntring.

(4) Postdoktorane får klare signal om at instituttet vil og kan arbeida for at dei kan ha ei framtid ved LLE, og under kva premissar.

Semester ute / internasjonalisering

Utanlandsopphald, ERASMUS-lærarutveksling etc. kan vera ei viktig erfaring og viktig for den framtidige karrieren.

Tiltak:

(1) LLE tar moglege utanlandsopphald opp med postdoktorane allereie i oppstartsfasen.

(2) LLE klargjer at lærarutveksling kan inngå i pliktarbeidet.

Vedlegg 3

Innspel til handlingsplanen frå vitenskapleg tilsette

From: Jens Eike Schnall [<mailto:Eike.Schnall@uib.no>]

Sent: Wednesday, October 11, 2017 10:32 PM

To: gruppea-lle@lle.uib.no; gruppeb-lle@lle.uib.no

Subject: [gruppea-lle] Innspel til LLE sin strategi for forskning og forskarutdanning

Kjære kollegaar,

Det er sett ned to arbeidsgrupper som har mandat til å leggja fram utkast til handlingsplan for forskning og forskarutdanning ved LLE. Arbeidet er i gang, gruppene består av vitenskapleg tilsette, stipendiatar, forskarskuleleiarar, forskingskonsulentar og forskingsleiar. I dette arbeidet tar me også opp kritikk og tilrådingar som Humaniorameldingen og HUMEVAL inneheld. Utkast til handlingsplanen skal bl.a. foreslå støttande tiltak som sikter mot auka publisering, auka akvise av eksterntfinansierte prosjekt, betre rammer for stipendiatar og postdoktorar og framtidig struktur for forskargrupper.

Viss du har merknader eller innspel som me kan ta med i diskusjonen, da send dei gjerne til meg (for å unngå epostforsøpling: svar på denne eposten til meg, ikkje bruk "svar til alle"). T.d.:

- * Kva er di meining ang. komplekset forskningstid, publisering og poengproduksjon: korleis kunne/burde me stimulera til hhv. mogeleggjera ei auka publikasjonsverksemd ved LLE? Kva er hindringane som me må takla?
- * Korleis kan me støtta prosjektutvikling og søknadsskriving på bestmogleg måte slik at me får nye prosjekt til LLE sine miljøa?
- * Har du framlegg ang. forskarutdanning og situasjonen for postdoktorar?

Innspela kan vera tekst eller stikkord, send dei gjerne tom. måndag, viss du har høve til det.

Beste helsing
Eike

Koenraad De Smedt <desmedt@uib.no> skrev følgende den 02.10.2017, 17.55:

Innspill ang. forskningsdata

Forskere ved vårt institutt er i økende grad produsenter og/eller konsumenter av digitale data. Data som er resultat av forskning og som kan utgjøre grunnlag for videre forskning i humanistiske fag, viser et bredt spekter av typer, bl.a. elektroniske tekstutgivelser, annoterte tekstkorpus, taledatabaser, termbanker, digitaliserte arkiver, resultater fra spørreundersøkelser osv. Forskningsrådet oppfordrer til en åpen datapolitikk, fordi: "Bedre tilgang til forskningsdata styrker kvaliteten på forskningen, både fordi resultater enklere kan valideres og etterprøves, og fordi data kan brukes på nye måter og i kombinasjon med andre data. Åpen tilgang til forskningsdata bidrar til færre dupliseringer og unødvendig dobbeltarbeid og kan legge til rette for mer tverrfaglig forskning." (forskningsradet.no)

Utfordringer

Dette målet skaper altså store muligheter, men også utfordringer. Forskere får dessverre ingen uttelling for datapublisering. LLE koordinerer og deltar i flere prosjekter som skal gjøre data mer tilgjengelig gjennom innsamling, analyse, dokumentasjon, arkivering, katalogisering, kurering, langtidslagring osv. Det har også vært kurs i datahåndtering i Den nasjonale forskerskolen for språkvitenskap og filologi. Men alt dette monner lite så lenge det ikke finnes insentiver for den enkelte forskeren og det enkelte prosjektet til å deponere sine data. På den ene siden finnes det forskere som gjør en kjempeinnsats for å produsere og publisere data, men som ikke får noen anerkjennelse for det. På den andre siden er det forskere som holder tilbake sine data og dermed svekker forskningsetikken, fordi tillit til forskningen er sterkt avhengig av verifisering og reproduserbarhet.

Som et eksempel på en reell problematisk situasjon vil jeg nevne en avhandling som nylig ble levert og som bygger sterkt på et innsamlet datamateriale. Grunnlagsmaterialet ble likevel holdt tilbake av forskeren slik at komiteen har en nesten umulig oppgave med å kontrollere om forskningen holder mål. Én av grunnene til at forskeren ikke gjør sine data kjent, kan være at det inneholder sensitive opplysninger. Personvernombudet for forskning gjør det likevel klart at slikt materiale faktisk kan arkiveres og tilgjengeliggjøres i anonymisert form.

Hva kan UiB gjøre?

1. Forskere som produserer og deponerer data i egnet form som gir andre forskere tilgang til videre bruk (f.eks. gjennom clarino.uib.no) bør få uttelling for sin innsats.
2. UiBs regelsamling bør oppdateres slik at semesteroppgaver, masteroppgaver og avhandlinger levert ved UiB som bygger på et empirisk datagrunnlag, får et absolutt krav om å stille dette datagrunnlaget til disposisjon for komiteen pga. krav til validering og etterprøving.
3. UiB bør støtte initiativ rettet mot en nasjonal teknisk løsning om anonymisering av språkdata, gjerne sammen med NSD mm.

Hilsen Koenraad

Fra: Ivar Utne <Ivar.Utne@uib.no>

Dato: tirsdag 17. oktober 2017 08.51

Til: Jens Eike Schnall <Eike.Schnall@uib.no>

Emne: Svar; RE: Innspel til LLE sin strategi for forskning og forskarutdanning

Her litt svar på det første spørsmålet, og det er særleg «hindringar» eg tek opp. Spørsmålet var: "* Kva er di meining ang. komplekset forskingstid, publisering og poengproduksjon: korleis kunne/burde me stimulera til hhv. mogeleggjera ei auka publikasjonsverksemd ved LLE? Kva er hindringane som me må takla?"

Ein må rydde opp i korleis ein reknar tidsbruk i til anna enn forskning og få redusert omfanget av tidstjuvar. Her er nokre moment.

1) Dårlig samsvar mellom timerekneskap og verkeleg tidsbruk

Oppretting i normtal i timerekneskap bør kunne føre til at ein kan få betre styring på verkeleg tidsbruk og lettare få frigjort tid til forskning. Det gjeld bl.a.:

a) Faktisk tidsbruk for **undervisning og rettleiing**. Tidsbruk for dei tilesette og faglegheit bør få meir fokus som argument for timenorma, og blant anna ikkje pengebruk, slik det var då norma blei fastsett i 2012 (jf. styrepapir hos HF, sak 30/12, 8.5.2012, første avsnitt under «Kommentar og vurdering» på side 2). Dette inneber utviding av normtal.

b) **Reformer, nye tiltak, nye system, nye ordningar** av mange slag. Dei 30 timane med standard kvart semester er truleg for låg for dei fleste.

c) Tidsbruk til administrative oppgåver for **verv**. Truleg blir det ofte sprengt.

Tidsbruken for b og c vil kan hende best bli løyst med at omfanget av administrative oppgåver blir kutta, som omtalt under tidstjuvar nedanfor. Altså kan målet der vere å få redusert oppgåver som dei passar betre til tidsnormene. Det vil frigjere tid.

2) Tidstjuvar

Overordna administrative organ og politiske organ på nasjonalt og internasjonalt nivå kjem med mange tiltak dei gjerne vil setje i verk eller ha tilbakemeldingar om. Dei bør roe seg slik at fagleg aktivitet kan få viktigare fokus både i forskning og undervisning.

HF2018 og NOKUT er eksempel på tidstjuvar. For NOKUT gjeld det f.eks. kvalitetsrammeverk og krav om varierte eksamensformer. Kan hende ville NOKUT bidra meir positivt med fagleg kvalitet på utdanninga med færre krav til ordningar.

Det er vel heller ikke opplagt at arbeidet med **strategiplanar og anna planarbeid** på ulike nivå ved UiB har ei nytte som står i forhold til innsatsen. Det er vel få som kjenner til dei når dei er ferdigbehandla, og få ser kan hende dårleg korleis den kan brukast.

3) Kompleksiteten i studieordningar

Kompleksiteten i eksamens- og andre vurderingsordningar er stor, blant anna program og varierte vurderingsformer. Det er ein tidstjuv både for faglege og administrativt tilsette. Det bør vurderast om ein kan få standardisert vurderingsformer (eksamen o.a.) til ordningar som krev lite tid å administrere og førebu, og om ein kan oppheve programma.

4) Stor utskifting i administrasjonen

Utskifting av administrativt tilsette fører til at andre administrativt og fagleg tilsette må bruke ekstra tid av mange grunner. Ein bør få kartlagt kva som er viktige grunnar til mykje utskifting? Er det årsaker ein kan gjere noko med? F.eks. løn? Anna? Utskifting med mellombels låg effektivitet og opplæring vil òg vere ei ekstra utgift og dessutan føre til ekstra tidsbruk også på den faglege sida.

Ivar

17.10.17

Tiltak for å fremje publisering ved LLE

Notat: *Odd Einar Haugen*, 30. oktober 2017

Dei to tiltaka som eg gjer framlegg om her, er i ulikt omfang innførte ved andre institusjonar. Det er ikkje noko nytt i nokon av tiltaka – det er berre eit spørsmål om vi ønskjer å slå følgje med andre institusjonar. Om ein vil ha dugande tiltak for å fremje publisering, trur eg ikkje at ein kjem utanom å fri til eigenbaten.

1. Tildeling av forskingsmidlar på grunnlag av publisering

Det er flott at instituttet kan gje romslege driftsmiddel til stipendiatar og postdoktorar, men i lengda ikkje forsvarleg at ikkje også fast tilsette førsteamanuensar og professorar skal ha tilgang på driftsmidar utanom det dei må søkje om særskilt eller skaffe seg gjennom ekstern finansiering.

I eit par tiår har det vore tildelt nokså godt med driftsmidlar på grunnlag av “kandidatproduksjon”. Sjølv om kriteria for denne tildelinga har vore omstridd (høgare utbetalingar for kvinnelege kandidatar og for dei som leverte til tida), har det vore ein enkel prosedyre, og ein prosedyre som ein kunne planleggje ut frå. Men ordninga har no falle bort, og det er også gode grunnar som talar mot den – rettleiing blir jo dekt i arbeidsrekneskapane, så det har vore tale om ei form for “double dip”.

Derimot er det etter mitt syn gode grunnar som talar for å tildele forskingsmidlar på grunnlag av publikasjonar. Når det gjeld faktorane for denne, meiner eg vidare at ein kan arbeide med ein lett justert versjon av teljekantsystemet. På enkelte punkt er dette kritikkverdige, særleg dersom det skal brukast på individnivå. Ein kan nokså enkelt justere faktorane ved desse grepa:

1. Redusere skilnaden i utteljing mellom publikasjonar på nivå 1 og nivå 2
2. Godta publikasjonar også av læremiddel for universitets- og høgskolenivå
3. Gje poeng også for redaktørverksemd (tidsskrift, bøker)
4. Sjå bort frå den nyinnførte, intrikate omrekninga for utanlandsk forfattardeltaking
5. Akseptere at forlag utanfor det anglo-amerikanske området kan vere fullt på høgde med t.d. norske forlag, sjølv om dei førstnemnde ikkje er så lette å nominere

Som tidlegare redaktør av eit tidsskrift på nivå 2 tillèt eg meg å hevde at artiklar i tidsskrift på nivå 2 ikkje bør telje tre gonger så mykje som artiklar i tidsskrift på nivå 1.

2. Tildeling av forskingspermisjonar på grunnlag av publisering

Fast tilsette førsteamanuensar og professorar ved LLE har kunna rekne med eitt semesters forskingspermisjon etter seks semesters teneste. Dette er ei ordning som bør gjennomtenkjast, særleg dersom ein skal halde fram med ein så romsleg forskingsdel i stillingane. Det er vanskeleg å forklare for utanlandske kollegaer (herunder dei som har evaluert norsk humanisisk forskning) at så romslege arbeidsvilkår skal resultere i så lite publisering. Krav om publisering for tildeling av forskingspermisjon blir stilt ved andre norske institusjonar.

Kor lista skal leggjast, er eit spørsmål om kor stor avvisingseffekt ein ønskjer. Eit krav om f. eks. 3 publikasjonspoeng som opptening til eitt semesters forskingspermisjon ville ikkje vere urimeleg med

tanke på at det berre kravde éin artikkel i eit tidsskrift på nivå 2, men mindre rimeleg med tanke på at det ville krevje fem bokkapittel i bøker på nivå 1. Slike bidrag tel som kjent berre 0,7 poeng.

Sjølv om publikasjonspoeng i teljekantsystemet er enkle å administrere, trur eg ikkje at ein kjem utanom ei viss justering, som eg har skissert ovanfor. Poenget er at kriteria må vere klare, og det må vere enkelt å rekne seg fram til kor mange poeng ein har samla med tanke på neste forskingspermisjon.

ARBEIDSGRUPPENE FOR OPPFØLGING AV LLE SIN STRATEGI FOR FORSKNING OG FORSKERUTDANNING

Stipendiatallmøte 20. september 2017

Arbeidsgruppene skal utarbeide forslag til tiltak innenfor de områdene som FFU på et møte 28. mars 2017 framhevet som særlig sentrale. Stipendiatallmøtet var tenkt som en arena for felles idémyldring, for å få fram erfaringer og ideer som stipendiatrepresentantene Sunniva, Juliane og Synne kunne ta videre til arbeidsgruppene. For arbeidsgruppen for forskning vil tiltakene etter planen rettes inn mot: Organisering av forskergruppene; kultur for prosjektutvikling; økt publisering; individuelle forskningsplaner; rammer og tilbud for stipendiater (og postdoktorer, samt, muligens, eksterne stipendiater og underkjente/forsinkede kandidater). Dette referatet er inndelt i fem bolker i henhold til disse fokusområdene.

I forbindelse med stipendiatallmøtet 20. september samlet vi følgende innspill:

1) Forskergruppene

På møtet 20. september kom det fram at stipendiatenes erfaringer med forskergruppene varierer veldig. De som er mest fornøyde, er de med tilhørighet til en eller flere aktive grupper. Når gruppene er aktive, spiller det tilsynelatende ikke så stor rolle hvordan de er organiserte. Noen er med i tekstutvekslingsgrupper, hvor fagmiljøet samles for å diskutere på forhånd sirkulerte manuskripter // utdrag fra pågående forskning. Slike grupper er viktige fordi de inkluderer stipendiaten i et miljø som får kjennskap til (og, ideelt sett, interesserer seg for) avhandlingsprosjektet. Muligheten til å bli lest og diskutert i et miljø bestående av andre fagpersoner fra ulike nivåer (både medstipendiater og fast ansatte) er svært viktig for kandidatens faglige progresjon, og det er også positivt for den sosiale inkluderingen.

Andre stipendiater er med i forskergrupper som ligner mer på prosjektgrupper, hvor alle som er med alle er interesserte i et felles emne, selv om medlemmene i gruppene gjerne kommer fra ulike fagfelt. I disse tilfellene fungerer gruppene som plattform for variert aktivitet (bokprosjekter, konferanser, gjesteforelesninger, diskusjoner omkring på forhånd distribuert materiale). Disse gruppene inkluderer gjerne også eksterne aktører, fra andre nasjonale og/eller internasjonale

forskningsinstitusjoner. I så måte bidrar deltakelsen i slike grupper til en viktig styrking av stipendiatens nettverk.

Uavhengig av gruppens organisering og innhold, virker det som om stipendiatene opplever forskergruppetilhørigheten som helt essensiell både med tanke på faglig utbytte, nettverk og sosial trivsel. Med andre ord, bør det muligens nedfelles i handlingsplanen at forskergruppene har et særlig ansvar for den faglige og sosiale oppfølgingen av stipendiatene. Stipendiatene bør også følges opp underveis i løpet, med tanke på hvorvidt forskergruppene fungerer slik de er tenkt, og tar det ansvaret de er tiltenkt. På møtet ble det foreslått at det kunne legges opp til at nyansatte stipendiater får presentere forskningsprosjektet sitt for forskergruppen på et tidlig stadium (eks. framlegging av prosjektskissen). Dette vil trolig kunne være svært fruktbart, i og med at et kollegium som kjenner til stipendiatens prosjekt lettere vil kunne komme med ideer til relevant litteratur, interessante konferanser, forslag til tidsskrifter det kan være interessant for stipendiaten å publisere i, og så videre. Med andre ord vil en slik rutine kunne bidra til at oppfølgingen av stipendiatene – i større grad enn det som nå er tilfelle – blir et kollektivt ansvar for hele faggruppen.

Det ble også nevnt at forskergruppenes nettsider bør oppdateres jevnlig, for å gjøre det lettere både for stipendiatene og øvrige ansatte å holde seg oppdaterte på hva som skjer i de ulike miljøene.

2) Prosjektutvikling

Konklusjonen her er at søknadsprosessen i forbindelse med ekstern finansiering av prosjekter i større grad burde profesjonaliseres. En stipendiat med erfaring fra en annen institusjon fortalte at på hans tidligere arbeidsplass var det ansatt en person med ansvar for innsamling av informasjon om relevante utlysninger. Denne personen hadde ansvar for å sende ut en månedlig epost med oversikt over frister og midler det er mulig å søke på, og var også behjelpelig i søknadsprosessen (skriving av søknaden, kontakt med relevante personer, osv.)

3) Økt publisering

I forbindelse med samtalen om strategiplanens ønske om økt publisering, ble nok en gang forskergruppetilhørigheten trukket fram som viktig for stipendiatene. Flere har hatt erfaring med at de ulike forskernetverkene de er med i har fungert som katalysatorer for publisering (eks. fordi man blir inkludert i forskergruppens bokprosjekter). Det ble også pekt på at man som stipendiat kan ha behov for hjelp til å orientere seg i jungelen av tidsskrifter og andre publiseringskanaler. Her kan nok både forskergruppene, men også fagmiljøet for øvrig, samt veileder, være behjelpelige.

Med tanke på eventuelle tiltak for å sikre økt publisering, ble det påpekt at det ikke bør være stipendiatenes oppgave å finansiere driften av universitetet gjennom publisering. I den grad det skal stimuleres til økt publisering i løpet av det allerede arbeidskrevende doktorgradsløpet, bør hovedfokuset derfor være på hvordan dette kan være fordelaktig for stipendiaten. Blant de mange fordelene ved å publisere, er blant annet det faktum at vi får eksterne lesere (redaksjon og fagfelle/r) som vil gi helt andre tilbakemeldinger enn veileder og lokalt fagmiljøet. Disse tilbakemeldingene kan

være viktig for avhandlingsprogresjonen. I tillegg gir arbeidet med artikkelskriving verdifull skrive- og sjangertrening. Også med tanke på stipendiatens eventuelle videre karriere i academia er det å publisere svært viktig. Med tanke på disse faktorene bør det absolutt stimuleres og legges til rette for økt publisering også blant stipendiatene. Like fullt var det stor enighet blant de oppmøtte om at handlingsplanene ikke bør nedfelle krav til stipendiatene om at de skal publisere så og så mange artikler i løpet av doktorgradsløpet. Dette vil i så fall tolkes som en oppfordring til at flere av oss skriver artikkelbaserte avhandlinger.

4) Individuelle forskningsplaner:

Det kom ingen særlige tilbakemeldinger angående punktet om individuelle forskningsplaner fra stipendiatene på møtet 20. september. Noen kommentarer knyttet til avviklingen av midtveisevalueringen og angående behovet for medarbeidersamtaler kan allikevel være relevante i denne sammenhengen.

Det ble uttrykt ønske om at midtveisevalueringen burde få et mer faglig fokus. Med andre ord ønsker stipendiatene at midtveisevalueringen i mindre grad dreier seg om trivsel og sosiale forhold, og at det blir større grad av faglig diskusjon. Kanskje kan det stilles krav til innlevering av et skriftlig arbeid (utdrag fra avhandlingen; oversikt over avhandlingens sentrale forskningsspørsmål og –hypoteser, eller lignende) i forkant av evalueringen? I alle tilfeller bør det være minst en fagperson med kompetanse på stipendiatens felt til stede på møtet (i tillegg til veileder), slik at en faglig relevant samtale blir muligjort.

I forlengelsen av diskusjonen om midtveisevalueringen ble det reist spørsmål om hvorvidt det avholdes medarbeidersamtaler for stipendiatene, slik som for de fast ansatte. Det ble uttrykt undring over at dette ikke finnes, med tanke på at vi også står i et stillingsforhold til UiB. Dersom midtveisevalueringen får et mer faglig fokus, kunne det være lurt at det innføres årlige medarbeidersamtaler for stipendiatene, slik at stipendiatene har en arena hvor det er rom for å ta opp spørsmål knyttet til det psykososiale, arbeidsmiljø, HMS og lignende.

5) Rammer og tilbud for stipendiatene:

Det kom en rekke innspill angående stipendiatenes arbeidssituasjon. Et hovedfokus i diskusjonen var den rollen som forskerskolene (lokalt) spiller for stipendiatene, både sosialt og faglig. Det var stor enighet om at forskerskoletilbudet er et gode som bør bevares, men samtidig kom det fram forslag om hvordan ordningen kan forbedres. For eksempel kan det være en god idé om forskerskolesamlingene organiseres som semestervise seminar (gjerne to-dagers seminar, slik at det er rom for sosialt samvær og nettverksbygging på kveldstid) snarere enn ukentlige/månedlige samlinger. Da sikrer man at forskerskolen ikke oppleves som en ubetimelig tidstyv (det at det erfaringsmessig har vært lite oppmøte ved, for eksempel, forskerskolen for litteraturstipendiatene ved LLE/IF kan være en indikator på at stipendiatene opplever det slik), men snarere som en både faglig interessant og sosialt utbytterik hendelse. Forskerskolen kan, dersom det blir tilrettelagt for det, komme til å spille en svært sentral rolle i byggingen av stipendiatnettverk ved LLE. Dette kan igjen få positive ringvirkninger i form av tverrfaglige samarbeid, erfaringsutveksling, økt trivsel,

sterkere følelse av tilhørighet til institusjonen, og så videre. Med tanke på nyansatte stipendiater, er det klart at forskerskolene kan spille en sentral rolle i arbeidet med integrering av nye rekrutter. Tilbudet om mesterklasse for de stipendiatene som nærmer seg avslutningen på doktorgradsløpet oppleves av stipendiatene som viktig og vellykket, og bør opprettholdes.

En hovedutfordring med tanke på stipendiatenes arbeidssituasjon, er det å finne den rette balansen mellom tid brukt på, henholdsvis, opplæringsdelen og avhandlingsarbeidet på den ene siden, og, på den andre siden, pliktarbeidet. Under møtet ble det diskutert hvorvidt det kan være en idé å inkludere noen anbefalinger knyttet til disponeringen av stipendiatens arbeidstid i handlingsplanen for forskerutdanningen. For eksempel kunne det være fordelaktig for stipendiatene om det ble anbefalt at, i alle fall, de to siste semestrene (og kanskje også de to første) burde 'fredes' og forbeholdes forskningen. Mange stipendiater opplever at pliktarbeidet i realiteten tar langt mer tid enn det de får uttelling for i timeregnskapet, og det er et problem at, for eksempel, forberedelsene knytte til undervisningsarbeid ofte 'stjeler' tid fra avhandlingsarbeidet. Overordnet sett ble det sagt at det er viktig med dialog om hva slags arbeidsoppgaver stipendiaten blir satt til av fagmiljøet, og at det er viktig at stipendiaten selv får komme med ønsker og synspunkter om hvilke arbeidsoppgaver som kan være relevante. Et konkret forslag som kom fram i diskusjonen knyttet til dette problemområdet, var at det (så langt det er mulig) burde etableres at samtlige stipendiater har rett til å avholde et eget emne med tema knyttet til avhandlingsarbeidet i løpet av stipendperioden. I tillegg ble det påpekt at det ville være positivt om stipendiaten fikk undervise i samme temaer i påfølgende semestre.

På spørsmål om hvordan fagmiljøet ellers kunne bidra til effektivisering av stipendiatens tidsbruk ble det foreslått at man kunne gjøre en større innsats for å videreformidle kunnskap om undervisning – både innholdsmessig (knyttet til de temaene det undervises i) og med tanke på selve undervisningssituasjonen (kollegaveiledning kan være til hjelp for stipendiater uten undervisningserfaring). Det kom også forslag om at det kunne utarbeides noen anbefalinger knyttet til når de ulike trinnene i opplæringsplanen bør gjennomføres.

Det siste punktet som ble diskutert i forbindelse med rammer og tilbud for stipendiatene, omhandlet internasjonalisering. Det oppleves som svært uheldig at instituttet ikke kan tilby økonomisk støtte til stipendiater som ønsker utenlandsopphold. I LLE sin strategiplan er internasjonalisering et satsningsområde, men for at strategien skal kunne omsettes i handling, bør økonomiske støtteordninger ideelt sett være på plass. I og med at instituttet ikke selv har mulighet til å hjelpe utreisende stipendiater med finansiering av slike opphold, kunne det være veldig positivt om det for eksempel ble laget oversikter (eller eventuelt avholdes informasjonsmøter) over hvor/hvordan man som stipendiat kan søke om økonomisk støtte til opphold, frister, eksisterende internasjonale nettverk, og lignende.

Synne Ytre Arne

20. september 201